

CHECKLIST GEDRAG KIND EN OUDER BIJ (VERMOEDENS) VAN OUDERVERSTOTING

HOE MEER VAN ONDERSTAANDE KENMERKEN AAN DE ORDE ZIJN, HOE GROTER DE KANS DAT ER SPRAKE IS VAN OUDERVERSTOTING.

KENMERKEN VERVREEMD KIND

- Structureel denigreren van de afgewezen ouder;
 - Bij de voornaam noemen
 - Stiefouder papa of mama noemen
- Zwakke of vage reden voor de afwijzing;
- Geen enkele twijfel over de afwijzing;
 - Afwezigheid van empathie en mededogen voor afgewezen ouder
- Totaal gebrek aan schuld of berouw over afwijzing;
- Gedrag past niet bij de leeftijd (geleende scenario's)
 - Heeft kennis van zaken waar een kind niets van hoort te weten (privé aangelegenheden ouders, financiën, rechtszaken, inzage stukken, ...)
- Overtuigd van 'eigen keuze' (onafhankelijke denker)
- Afwijzen grootouders, familie, vrienden, sociale omgeving van afgewezen ouder;
- Arrogant, minachtend en respectloos gedrag tegenover afgewezen ouder;
- Splitting: een ouder is favoriet en wordt opgehemeld, de andere ouder is een slechte en waardeloze ouder;
- Draagt uit dat aan zijn/haar eisen en wensen voldaan moet worden door de afgewezen ouder;
- Het kind is ervan overtuigd dat het slachtoffer is van ontoereikend (verwaarlozend) ouderschap van de afgewezen ouder;
- Het kind wil niet dat de afgewezen ouder (sport, hobby, school of andere) activiteiten van het kind bijwoont;
- Het kind eist excuses van de afgewezen ouder voor de 'onvergeeflijke gebeurtenis';
- Wanneer de afgewezen ouder positieve gevoelens of genegenheid toont, beschuldigt het kind de ouder van 'vals' of als 'leugenaar';
- De afgewezen ouder verdient het (volgens het kind) te worden afgewezen als gevolg van 'ouderlijke mislukkingen' in het verleden.

KENMERKEN COALITIE-OUDER

- Steunt het kind onvoorwaardelijk in het afwijzen van de andere ouder;
- Laat de keuze naar de andere ouder te gaan bij het (te jonge) kind;
- Doet het voorkomen alsof hij/zij er alles aan doet het kind te stimuleren en aan te moedigen naar de andere ouder te gaan;
- Gebruik van het woord *gedwongen*:
 - 'Van mij mag hij/zij gaan, maar het kind wil echt zelf niet. Vraag het maar aan het kind!'*
 - 'Ik heb er alles aan gedaan om het naar de andere ouder te laten gaan! Ik kan hem/haar toch niet dwingen?'*
- Zoekt steun bij autoriteiten (therapeuten, huisarts, politie, jeugdbeschermers, rechters) voor het ontoereikende ouderschap van de afgewezen ouder (daarmee wordt de eigen rol als beschermende ouder gevalideerd);
- Dringt aan op een kindgesprek bij de rechter (vertrouwt erop dat het kind 'het juiste' zal zeggen);
- De beslissing de nieuwe partner met papa of mama aan te spreken en de afgewezen ouder met de voornaam wordt bij het kind gelegd;
- De ouderlijke vervanging van de nieuwe partner wordt als een 'goede zaak' gepresenteerd: het bewijst dat het kind de afgewezen ouder niet meer nodig heeft;
- Doet het voorkomen dat het kind *bescherm*d moet worden, terwijl het kind geen dreiging of gevaar beleefd, en zoekt continue contact via telefoon of Whatsapp;
- Wil voortdurend contact met het kind (via alle mogelijke kanalen), terwijl het kind bij de afgewezen ouder verblijft. Staat vervolgens geen enkel contact van de afgewezen ouder, als het kind bij hem/haar verblijft;
- Doet uitspraken als:
 - 'Laat het kind beslissen.'*
 - 'Luister naar het kind!'*
 - 'Natuurlijk moeten we doen wat in het belang is van het kind!'*